

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Шеляженко Юрій Вадимович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 8, 9, частинам першій, другій статті 24, статтям 31, 32, 34, 36, 40, 42, 55, 57, 58, 64, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) приписи:

1) пункту 10 частини першої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – Кодекс):

„Під час досудового розслідування можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали слідчого судді про: тимчасовий доступ до речей і документів, яким дозволено вилучення речей і документів, які посвідчують користування правом на здійснення підприємницької діяльності, або інших, за відсутності яких фізична особа - підприємець чи юридична особа позбавляються можливості здійснювати свою діяльність“;

2) пункту 2 частини другої статті 428 Кодексу:

„Суд касаційної інстанції постановляє ухвалу про відмову у відкритті касаційного провадження, якщо: з касаційної скарги, наданих до неї судових рішень та інших документів вбачається, що підстав для задоволення скарги немає“.

На думку автора клопотання, внаслідок застосування пункту 10 частини першої статті 309, пункту 2 частини другої статті 428 Кодексу були порушені його конституційні права на: судовий захист прав і свобод людини і громадянина, право на оскарження в суді рішень слідчого судді (стаття 55); касаційне оскарження судового рішення (пункт 8 частини другої статті 129). Також, на його думку, пункт 10 частини першої статті 309 Кодексу порушує його конституційні права на: рівність перед законом „незалежно від майнового стану“ (стаття 24); таємницю телефонних розмов та кореспонденції засобами SMS-повідомлень (стаття 31); невтручання у особисте життя (стаття 32); „громадську та правозахисну діяльність, у тому числі без створення юридичної особи“ (стаття 36); звернення до суду „безпосередньо на підставі Конституції України“ (статті 8, 40); підприємницьку діяльність (частина перша статті 42); „незастосування до мене ретроактивного закону про кримінальну відповідальність“ (статті 58).